B.A.R. II 172723

ALEX. GR. POPESCU
Învățător la Școala de Aplicație de pe lângă Școala Normală Tg.-Jiu

VASILE CIOBANU
Învățător Godinești-Gorj

IACOB GR. STEGAROIU
Învățător

B. A. R.
INTERZIS

PE ȘANTIERUL NEAMULUI:

— Ridicarea satului prin învățători, în Statul Național Legionar —

— PROPUNERI —

BUCUREȘTI
Tipografia Ziarului „Universul", Strada Brezoianu No. 22—25
1940

B. A. R. * L 5773/1940 PRIMIT

ALEX. GR. POPESCU
Învățător la Școala de Aplicație
de pe lângă Școala Normală Tg.-Jiu

VASILE CIOBANU
Învățător Godinești-Gorj

IACOB GR. STEGĂROIU
Învățător

PE ȘANTIERUL NEAMULUI:

— Ridicarea satului prin învățători, în Statul Național Legionar —

— PROPUNERI —

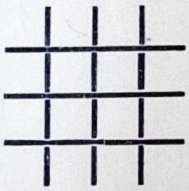

BIBLIOTECA *ACADEMIEI* ROMÂNE

BUCUREȘTI
Tipografia Ziarului „Universul", Strada Brezoianu No. 23—25
1940

— Tuturor camarazilor care au purtat în suflet şi au suferit pentru verdele năzuinţelor şi biruinţei Legionare —

MOTTO:

— „A aştepta totul dela şef, rămânând în pasivitate, este cu desăvârşire condamnabil.

— „A avea iniţiativă, înseamnă a avea curajul răspunderii şi încrederea că riscurile vor fi dominate de rezultate".

GENERAL ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român
şi Preşedintele Consiliului de Miniştri

IN LOC DE PREFAȚĂ

Supunem prezenta broşură spre aprobare sau respingere — Şefului Mişcării Legionare d. Prof. Horia Sima, cât şi d-lui Ministru al Ed. Naționale, cu rugămintea respectuoasă de a desprinde din ea, intenția noastră de a contribui în infimă măsură, la orientarea nouă a învățământului primar, în Statul Național Legionar.

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

Astăzi, când pe obrajii tuturor se preling picurii cristalini ai amarului, când în răbufniri de suflete curate scrâșnim din dinți cu ochii buimăciți spre hotarele ciuntite, simtim mai mult ca oricând porunca ceasului de față.

Nădejdile și gândurile curate ne îndeamnă spre un nou ideal, de care am fost lipsiți timp de 20 de ani.

In tristul pelerinaj al evacuării, când lăsăm în urmă frați de acelaș sânge să cadă din nou sub negura ignoranței și asupririlor, am înțeles mai mult ca oricând nepăsarea până la batjocură a conducătorilor, începând cu capul suprem, care n'au știut decât să profite de pe urma jertfei celor ce ne lăsară o Românie Mare.

Desechilibrul răsboiului, mirajul unei noui vieți, au contribuit în parte la desmățul politic, chemând la masa desfătării pe profitorii de rând ce se băteau pe piept că lor li se datoresc hotarele nouei Dacii.

In provinciile alipite s'au aciuiat afaceriștii, speculând buna credință a fraților regăsiți.

Insuși în invățământul primar s'a observat acest lucru: învățători cu sau fără pregătire, au plecat din Vechiul Regat, au prins momentul că provinciile alipite erau lipsite de conducători și fără să stea mult pe gânduri, s'au înfipt în politică, trezindu-se deputați sau inspectori școlari. Au jefuit, au amăgit pe țăranul ce aștepta ivirea zărilor unor zile mai bune, și-au bătut joc de școli, au neglijat frecvența și orice încercare de culturalizare a satelor.

Am văzut sate, în special în Basarabia, unde mai mult de 90% din tineret n'a trecut un ceas pe la școală sau comune ar-

delenești, unde frecvența școlară era cu mult mai scăzută, față de cea dinainte de războiu, când învățământul era confesional!

Astfel stând lucrurile, năvălesc întrebările: De ce prin lumina cărții nu s'a căutat să se cimenteze Românismul? De ce pe Românii ce au cunoscut jug străin. nu i-am putut apropia mai mult sufletește?

Nu mai este însă timpul de a face procesul răspunderilor. Amânăm pentru mai târziu.

Deocamdată, trebue să ne rămână ca învăț greșelile trecutului. Trebue să pornim urgent — pentru a câștiga timpul celor 20 de ani de letargie, — la înflorirea satelor din punct de vedere economic, cultural și moral.

Ne trebue o nouă orientare în vieață, un ideal bine definit, spre care să tindem.

La o parte cu concepțiile învechite, cu profitorii de rând, pentru a lăsa drum deschis energiilor tinere ce știu a munci până la sacrificiu.

Terenul este încă înțelenit. Satul românesc se menține în forma lui primitivă. Nicio schimbare în bine nu s'a putut observa până acum. Toți s'au mulțumit cu fraze pompoase, au avut grija să declare în cele mai înalte foruri că luptă pentru ridicarea țăranului român ce mânca mămăliga nefiartă, în timp ce ei se înfruptau din plăcerile și confortul Capitalei.

Satul est al nostru, al învățătorilor. Noi trebue să-l ridicăm, noi trebue să-i croim cale nouă!

Pentru aceasta, se cer reforme mari, reforme care să rupă cu tradiția și să scuture de pe sufletele noastre, sgura trecutului.

Să renaștem și să murim pentru neam!

Să reclădim un sat nou, satul legionar, frumos ca și verdele speranțelor!

Pentru aceea, să descoperim mai întâi apostolii și să ostracizăm apoi lichelele și profitorii din sânul nostru, să ne organizăm pe principiile sănătoase ale vieții legionare, canalizând forțele tinere spre munca constructivă, să desțelenim terenul celor cari timp de două decenii au dormit pe gloria unui cataclism.

Legiunea ne-a trezit la realitate. Legiunea ne cheamă în

cântece de sărbătoare spre satele uitate, spre satele stoarse de viermele politicei şi de lăcomia jidovească.

Satului românesc îi vom închina sufletele noastre încercate, făcând să fâlfâe dela un colţ la altul al ţării, flamura verde a biruinţei, a sfintei tinereţi legionare!

MĂSURILE DE URGENŢĂ CE SE IMPUN:

A) In cadrul organizării profesionale:

Desfiinţarea imediată a Asociaţiei Generale a Invăţătorilor din România.

Asociaţia Generală a Invăţătorilor din România nu mai este actuală şi n'a corespuns şi nici nu corespunde scopului pentru care a fost creată!

La conducerea Asociaţiei, s'au strecurat oameni politici, cu scopul de a atrage pe învăţători în mrejele lor, pentru a-şi asigura locuri de cinste în conducerea de sus.

Asociaţia Generală n'a contribuit cu nimic — sau — ca să fim mai darnici, în infimă măsură — la revendicările membrilor ei, iar de când fostul preşedinte a devenit ministru, Asociaţia a fost ca şi neexistentă.

S'a mulţumit doar să laude până la lingusire pe Carol II, supranumindu-l „voevodul culturii", „Regele învăţător" etc., pentru motivul că la un congres, Regele a declarat că, dacă soarta nu l-ar fi pus unde este, (ingrată soartă!), ar fi în rândurile învăţătorilor.

Se înţelege că la asemenea declaraţii, învăţătorimea a răspuns într'o năvală de aplauze; în presă citatul ipocrit era subliniat şi comentat pe coloane întregi.

Carol al II-lea a căutat să se strecoare în sufletul învăţătorilor, fiindcă ştia că prin ei va trăi în conştiinţa micilor vlăstare, iar ca o recompensă, crezând că în felul acesta îi va avea alături de el, a făcut ministru pe preşedintele Asociaţiei. Ministrul cutreera satele şi oraşele, ţinând discursuri şi încheindu-le cu declaraţii de lingusire, faţă de Regele învăţător.

Asociaţia nu mai corespunde şi din motivul că toţi foştii

politicieni, certați cu cluburile pe chestia popularității, se strecurau la conducerea învățământului, pentru a-și face noui trambuline, de unde să sară în fotolii confortabile.

Dar marele motiv, pentru care nu este actuală, este următorul : Organizația de corp a înv. poartă pompos intitulația de „Asociația Generală a Invățătorilor din România". Vasăzică, în sânul ei înglobează ca membri pe toți învățătorii, dela suplinitor până la cel cu gradul superior

Conducerea, însă, o au numai o categorie din membrii ei și anume : Invățătorii de gr. I. Totalmente s'a neglijat faptul că dacă Asociația este „Generală", ea trebue să fie în aceiași măsură și a celor cu titlu provizoriu, definitivi și gr. II.

Greșit s'a crezut că frații cei mai mari au avut grijă de cei mici ! Pentru ei s'au îngrijit să obțină gradația VI-a, gradație militară, gradul superior, pe câtă vreme învățătorii începători stau cu anii nenumiți și trec cu foarte mare întârziere examenele de definitivat, sunt încercuiți de articole de Lege, ce nu le pot permite înjghebarea unui cămin ș. a.

Un exemplu care ilustrează această stare de fapte este următorul : Timp de 2 ani cât au durat concentrările, nu s'a mai ținut nico un examen de definitivat sau de gradul II, pe motivul că învățătorii erau fiecare la unitățile lor. Dar dacă Asociașia știa să-și impună punctul de vedere, putea de pildă să intervină ca pe lângă anumite școli normale să se fi constituit comisiuni cu caracter permanent, în fața cărora se prezentau învățătorii, în grupe de cca 15--20, când obțineau concediu, pentru a-și trece examenele.

Această înlesnire de a-și trece fiecare examenul la timp, n'a fost în intenția nici unui conducător al Asociației, fiindcă pe ei nu-i mai preocupau examenele, pe dată ce ei le aveau.

Cu un cuvânt, Asociația Generală a Inv. din România, nu-și mai are rostul și ne se poate încadra în spiritul Mișcării Legionare.

Corpul învățătoresc să se organizeze pe alte criterii și anume: Să aibă o asociație profesională dar care să poarte numele de *„Asociația Invățătorilor Naționali Legionari"*. Ea să cuprindă deopotrivă categoriile de învățători. Sunt 20% învățători de gr. I, apoi tot acelaș procent să fie și în conducere, nu cel de 99% cât este astăzi.

Adică, se impune o reprezentare în mod proporțional în conducerea Asociației Inv. Legionari, a tuturor membrilor ei. Folosind un termen, se cere aplicarea expresiei numerice în chip proporțional.

Alegerea în comitetele de conducere să se facă pe categorii de învățători: Provizorii să-și aleagă reprezentanții lor, definitivii, gr. II și gr. I, la fel

Plasa, județul, provincia, țara, să aibă un comitet de conducere, compus dintr'un președinte și 3 vice-președinți (fiecare cu categoria respectivă) pe lângă celelalte funcțiuni de secretar, casier, cenzori, etc.

In felul acesta, se va face primenirea cadrelor, vor trece la conducere elementele tinere și de încredere ale viitorului, iar corpul va fi scăpat de anumiți zei, căzuți în disgrație, dar conservați ca niște fosile în cadrul Asociației.

Primenirea e necesară și pentru motivul că sunt multe înfăptuiri de îndeplinit în noul Stat Legionar, și cu colegii vârstnici, învechiți în lupte politice, nu se pot lua inițiative, necum să fie înhămați la munca obștească, care cere jertfă, uitare de sine și confundarea ființei individuale în crezul totalitar al statului legionar.

B. *Infăptuiri viitoare:*

Asociația învățătorilor legionari, se va deosebi de fosta asociație analoagă, pe motivul că va avea, pe primul plan, grijă de ridicarea satelor spre o civilizație adecvată epocii și mentalității în care trăim.

Pentru aceasta, însă, va trebui să ridice la prestigiul pe care-l merită corpul învățătoresc, va selecționa elementele necesare posturilor de conducere și de dirijare a luptei constructive la sate.

Pentru atingerea scopului se impun o serie de măsuri, o parte din ele enunțându-le aci:

1. *Deblocarea:*

Avem destule cadre. Ba mai mult de cât ne trebue, datorită evacuărilor. Selecția deci se impune, fiindcă învățământul

nostru suferă din cauză că s'au strecurat în el, după răsboi, toți nepregătiții ce aveau ambiția să-și facă o carieră. Astfel, au ocupat catedre elemente cu câteva clase de liceu sau cu școala de cantor.

Pregătirea lor intelectuală e sub zero, cu toate că și-au echivalat diploma prin cursurile de vară.

Toți aceștia, care n'au la bază Școala Normală completă (6 ani), să fie deblocați și pensionați indiferent de numărul anilor serviți.

Destul a suferit școala primară din cauza lor timp de 20 de ani!

2. *Pensionarea la 30 de ani de serviciu.*

Timpuri noui, oameni noui. Deși s'a spus că sufletul învățătorului este tot tânăr, indiferent de numărul anilor, dar să ne fie permis să credem că după 30 de ani de învățământ, majoritatea colegilor se simt obosiți.

De astăzi în colo, Statul Național Legionar va cere noui principii pe care să se bazeze școala primară, pretinde o muncă uriașă la care colegii vârstnici cu greu ar face față.

Deci cu cinci ani mai de vreme. ar cunoaște binefacerile odihnei.

3. — *Preoții învățători.*

E momentul să urmăm și să aplicăm preceptele biblice: „Cel cu două haine să dea și celui ce n'are"

Mii de colegi refugiați se găsesc neplasați sau utilizați temporar, pe lângă considerentul că cei tineri vor fi întârziați cu anii dela numire, în timp ce o singură persoană este și preot și învățător! Ce frumos ar fi ca de bună voie să opteze pentru una din cariere!

In cazul că halapia îi împiedecă s'o facă, în cel mai scurt timp să fie îndepărtați din învățământ, prin opțiune.

4. — *Selecționarea celor 5.000 de pioni:*

Atâta timp cât satul este minat de mărul discordiei, cât timp intelectualii (ne referim la preot, învățător, notar, primar, perceptor) nu trăesc în armonie, nici o schimbare în bine nu se va putea observa.

Şi apoi, chiar dacă armonia există, dar dacă toţi poartă pentru satul lor nepăsarea şi indiferenţa, rezultatul tot defavorabil va fi.

Satul românesc n'a progresat, din cauză că a fost lipsit de conducători, de adevăraţi pioni ai românismului.

In Statul Legionar, satul nu va mai fi lipsit de conducător

Din cei 50.000 de învăţători, să se selecţioneze prin consimţirea de bună voie, circa 5.000 de învăţători tineri, hotărîţi pentru muncă, câte unul de fiecare comună.

Aceşti 5.000 de Apostoli vor fi conducătorii reali ai satelor Ei vor fi sufletul Legiunii în pătura ţărănească, ei vor avea în mână conducerea culturală, agricolă, cooperatistă, bancară, politică etc., secundaţi, bineînţeles, de ceilalţi intelectuali.

Conducătorul satului va fi ales dintre învăţătorii de elită ai neamului şi va lucra mai mult în teren extra şcolar, în clasă având numai însărcinarea de a forma sufletele legionare, din punct de vedere patriotic, moral şi social.

El va conduce ofensiva agricolă, în chip raţional, veghind să se cultive pământul după regiune şi soiuri de plantaţiuni.

El va fi şeful cooperativei legionare, despre care vom aminti mai jos.

Tot el va face educaţia politică a satului şi a tineretului, în spirit legionar — făcând legătura între conducerea superioară şi ţărănime.

Acest conducător, înzestrat cu calităţi alese, va fi sufletul şi motorul taberilor de muncă

Alături de braţele sale, satul va munci în cântece de veselie camaraderească, la ridicarea bisericei, şcoalei şi a Casei Legionare, în care să se adăpostească cooperativa, banca, sala culturală, biblioteca, dispensarul.

Şi tot sub ochii lui, satul se va moderniza, aliniindu-se gardurile, pietruindu-se şoselele şi construindu-se casele după anumite tipuri : de munte, deal, câmpie.

Aceşti şefi ai satelor vor lucra după un plan bine studiat programul lor fixându-se pe perioade de un an, doi şi cinci ani.

Vom vedea astfel că satele româneşti se vor transforma în adevărate şantiere, dirijate de o singură conducere, spre un singur ţel : civilizaţie şi fericirea, isvorâte, plămădite şi înfăptuite de biruinţa legionară.

5. — *Cooperativa legionară.*

O instituţie de mare binefacere pentru sate este cooperativa Legionară, fiindcă prin ea descătuşem comerţul din mâinile jidanilor, formându-se totodată elemente autohtone, necesare comerţului românesc.

Cooperativa va fi condusă de învăţătorul legionar, şef al satului, secundat de un comitet format din sătenii.

Pentru reuşita ei, se impun anumite măsuri pe care le sugerăm forurilor competente:

a) Cooperativele existente, înfiinţate cu anumite scopuri şi având în consilii diferite persoane simandicoase, să fie desfiinţate, acţiunile şi toată averea lor trecând pe seama Cooperativei Legionare.

b) Să se controleze cu minuţiozitate gestiunea lor, vinovaţii suferind consecinţele.

c) Pentru a se restabili creditul necesar şi băncilor populare, Statul să aducă reforme financiare menite să lichideze toate datoriile, întru cât Legea Conversiunei n'a adus nici un fel de uşurinţă ţăranului sau să deschidă credite necesare înviorării comerţului.

d) Oficiul de aprovizionare al cooperativelor se va face prin Asoc. Inv. Legionari, pentru mărfurile standard şi monopolizate şi anume:

Asociaţia judeţeană îşi va avea Cooperativa ei, fiind aprovizionată de oficiul naţional al Cooperaţiei.

Plasa va avea şi ea o cooperativă aprovizionată de cea judeţeană, iar satul îşi va cumpăra mărfurile necesare dela Cooperativa Legionară a Plăşii

In felul acesta se exclud intermediarii şi anumiţi afacerişti impostori.

e) Beneficiile realizate prin cooperative şi băncile populare să fie destinate operei de ridicare a satelor, investindu-se în materiale, necesare construcţiilor sau de modernizare.

f) Preoţii să fie scoşi din întreprinderile bancare, pentru ca să corespundă întru totul chemării sfinte ce o au pe acest pământ.

EDUCAȚIA IN STATUL LEGIONAR.

Orice reformă ivită în imensul câmp al vieții pedagogice a fost primită cu entuziasmul inerent inovației cât și cu rezervele izvorâte dintr'o inevitabilă îndoială, fiindcă între principiu și realizare este puntea invizibilă a neîncrederii, care dispare pe dată ce technica și experiența vin să confirme valabilitatea principiului.

Reforma, în înțelesul larg al cuvântului, devine accesibilă numai atunci când trecută prin eul structural al celui ce o alcătuește, primește aceeași marcă și din partea colectivității anonime, căreia i se adresează.

Orice reformă trebue să cuprindă în esențial culoarea și aspirațiile timpului pentru care este alcătuită.

Deaceea, când se vorbește de o schimbare în domeniul cultural, pedagogic, politic, trebue să admitem adevărul că vechiul principiu nu mai corespunde unei realități.

In domeniul școalei primare, programa de învățământ nu mai poate corespunde idealurilor ce isvorăsc din concepția fondării Statului Național Legionar.

Programa analitică, alcătuită pe principiul regionalist, cu o materie îmbâcsită și rânduită fără nicio normă, n'a dat, în decursul celor 2 ani, niciun fel de rezultat.

Ea a fost produsul ambiției unei singure persoane din România, ce dorea să întroneze Localismul și Regionalismul în școală, după formele de împrumut străine specificului neamului românesc.

Deaceea, toți au primit-o cu neîncredere și scepticism, din cauză că era o programă neexperimentată, elaborată în pripă și dela birou.

Haosul l-a mai provocat și manualele monopolizate, ce constituesc un adevărat dezastru pentru învățământul primar. Actuala programă și manualele nu mai pot sta în picioare.

Invățământului primar să i se dea o reformă nouă de acord cu principiile pedagogice curente, cu scopul formării țăranului român de mâine, fiind dator să cunoască din copilărie crezurile în spre care toată viața își va îndrepta pașii.

Noua programă să fie alcătuită de pedagogii de marcă ai neamului românesc, în colaborare cu o comisie de învățători,

recrutați dintre elementele alese ale învățământului, care au avut ocazia în teren să se convingă de puterea educativă a diferitelor sisteme.

In ea să se introducă în mod obligatoriu cântecele legionare, ce s'au dovedit a fi cel mai bun stimulent pentru menținerea vie a flacării naționaliste.

Alcătuirea ei să se asemene fundamentului pe care se va clădi România Legionară.

Sunt multe de îndeplinit pe tărâmul învățământului primar, fiindcă și multe au fost păcatele trecutului.

O parte din ele le-am semnalat, pentru a da ocazie camarazilor să se gândească la ele și să reflecteze la ceea ce ar putea să fie util și de imediat folos plăpândului nostru tineret.

Tineretul, până acum, a fost crescut superficial, fără niciun fel de ideal, pregătit la suprafață de către o pretinsă instituție, „Străjeria" ce înlocuia fondul prin forme stereotipe.

De sigur că va dispare și ea, rămânând doar ce s'a luat prin imitație dela doctrina legionară.

Organizarea tineretului de mâine își va găsi orientarea în marii precursori: Căpitanul și Ionel Moța.

BIBLIOTECA *ACADEMIEI* ROMÂNE

Beneficiul realizat din vânzarea prezentei broșuri va fi donat — după recomandarea centrului — unei familii nevoiașe de învățător, izbită de cruzimea prigoanei.

C. 11.509

Prețul Lei 15.—